

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 12 0 U 005146 15 Uvp
Banja Luka, 13.2.2018. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sastavljenom od sudija Vesne Antičić, kao predsjednice vijeća, Smiljane Mrše i Strahinje Čurkovića, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Mire Mačkić, u upravnom sporu po tužbi Zdravstvene ustanove – B. I.d.c. B., ulica V. P. ..., koju zastupa punomoćnik I. S., advokat iz B.L., ulica B. Ć. broj ... (u daljem tekstu: tužilac), protiv akta broj ... od 31.01.2012. godine, tužene Republičke ..., R. S., B.L., u predmetu uspostavljanja pravnog jedinstva zemljišta i zgrade, odlučujući o zahtjevu tužioca za vanredno preispitivanje rješenja Okružnog suda u Bijeljini broj 12 0 U 005146 15 U od 02.7.2015. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 13.2.2018. godine, donio je

P R E S U D U

Zahtjev se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanim rješenjem je odbačena kao neblagovremena tužba izjavljena protiv uvodno označenog akta tužene, uz obrazloženje da je osporeno rješenje uručeno punomoćniku tužioca putem njegove advokatske kancelarije u skladu sa članom 71. stav 1. Zakona o opštem upravnom postupku („Sl. glasnik RS“ broj 13/02, 87/07 i 50/10 u daljem tekstu: ZOUP) dana 16.2.2012. godine, a tužba da je podnesena nižestepenom sudu preporučenom pošiljkom poštom dana 06.6.2015. godine, nakon isteka roka od 30 dana propisanog članom 15. stav 2. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik RS“ broj 109/05 i 63/11- u daljem tekstu: ZUS).

Blagovremeno podnesenim zahtjevom za vanredno preispitivanje tog rješenja (u daljem tekstu: zahtjev), tužilac pobija njegovu zakonitost iz razloga propisanih članom 35. stav 2. ZUS. Ističe da tužena nije izjavila prigovor neblagovremenosti tužbe a nije predložila eventualno vještačenje po vještaku grafologu da se utvrdi da li je punomoćnik tužioca potpisao dostavnicu od „12.6.2012. godine“. Ističe da sud nema stručno znanje vještaka – grafologa, te iako nije postojao prijedlog tužene da se sud sam upušta u vještačenje njegovih potpisa, a suprotno navodima suda očigledno je da on nije potpisao dostavnicu od „12.6.2012. godine“; da je rješenje tužene od 31.1.2012. godine primio uz dopis prvostepenog organa broj ... od 25.5.2015. godine, uz koji mu je dostavljena i kopija dostavnice od „12.6.2012. godine“. Ako se uporedi potpis od „12.6.2012. godine“ na dostavnici sa njegovim potpisom na tužbi, te na zahtjevu za vanredno preispitivanje sudske odluke, da je sasvim jasno da on nije potpisao dostavnicu od 12.6.2012. godine. Predložio je da se zahtjev usvoji i pobijano rješenje „poništi“.

U odgovoru na zahtjev tužena je istakla da ostaje kod razloga datih u obrazloženju osporenog akta.

Razmotrivši zahtjev, pobijano rješenje, odgovor na zahtjev, te ostale priloge u spisima predmeta, na osnovu odredbe člana 39. ZUS, ovaj sud je odlučio kao u izreci ove presude iz slijedećih razloga:

Iz podataka u spisima upravnog predmeta proizlazi da je osporeni akt dostavljen tuženoj dana 16.2.2012. godine, Fondu ... B. dana 16. februara 2012. godine, a tužiocu putem advokatske kancelarije njegovog punomoćnika dana 16.2.2012. godine. Pravilno je nižestepeni sud konstatovao da se poređenjem potpisa lica zaposlenog u advokatskoj kancelariji punomoćnika tužioca, i to o uručenju dopisa broj ... od 24.11.2011. godine, uručenju navedenog osporenog akta i uručenju dopisa broj ... od 25.5.2015. godine, može zaključiti da se radi o istom potpisu, i da to nije potpis punomoćnika tužioca, već lica koje je u njegovoj advokatskoj kancelariji primilo navedena pismena.

Odredbom stava 1. člana 71. ZOUP je propisano da se dostavljanje pismena vrši po pravilu u stanu, ili na radnom mjestu, a advokatu u njegovoj advokatskoj kancelariji. Prema stavu 2. člana 72. ZOUP dostavljanje advokatu može se izvršiti i predajom pismena licu zaposlenom u advokatskoj kancelariji. Kako je osporeni akt dostavljen tužiocu putem njegovog punomoćnika u njegovoj advokatskoj kancelariji smatra se da je uredno dostavljeno u smislu člana 71. stav 1. i 72. stav 2. ZOUP.

Prema stavu 2. člana 15. ZUS, tužba se podnosi u roku od 30 dana od dana dostavljanja upravnog akta stranci koja podnosi tužbu. Nadležni sud će u svakom stadijumu postupka rješenjem odbaciti tužbu ako utvrdi da je tužba neblagovremena (član 22. tačka 1. ZUS).

Iz navedenog proizlazi da su neosnovani prigovori tužioca da njegov punomoćnik nije potpisao prijem osporenog akta, te da tužena nije izjavila prigovor neblagovremenosti tužbe jer sud po službenoj dužnosti ispituje procesne uslove za odlučivanje po tužbi, a nije sporno da punomoćnik tužioca nijedno pismeno koje je upućeno na adresu njegove advokatske kancelarije nije primio i lično potpisao, već zaposleno lice u toj kancelariji, što je u saglasnosti sa naprijed citiranim odredbama ZOUP. Pri tom, tužilac niti tvrdi niti dokazuje suprotno tom utvrđenju.

Iz iznijetih razloga, po ocjeni ovog suda, u pobijanom rješenju nisu ostvareni razlozi predviđeni odredbama člana 35. stav. 2. ZUS, pa se zahtjev tužioca za njegovo vanredno preispitivanje odbija kao neosnovan, na osnovu odredaba člana 40. stav 1. i 2. ZUS

Zapisničar
Mira Mačkić

Predsjednica vijeća
Vesna Antičić

Tačnost otpavka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podrašćić